

loven, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Det andet, som vi er enige med forslagsstillerne i, er, at der i forhold til EU bliver en større åbenhed, men det er jo en meget større, generel debat om åbenhed i forhold til EU og de beslutninger, der bliver truffet i EU.

Det sidste, jeg føler anledning til at knytte en kommentar til, er forholdet mellem at sammenholde og sammenligne oplysninger, hvad enten de nu står på et stykke papir, eller de fremkommer i elektronisk form. Og der bør det jo selvfølgelig være den samme regel, der gør sig gældende både i offentlighedsloven og forvaltningsloven. At et dokument er elektronisk, eller at et dokument er sort på hvidt på et stykke papir, bør der ikke være forskel på i disse moderne tider, hvor stort set alting bliver kørt ind på computer. Så der er vi for så vidt enige med forslagsstillerne.

Men grunden til, at vi siger, at vi formentlig kommer til at stemme imod forslaget, hvis det er sådan, at forslagsstillerne vil have det frem til en tredjebehandling, er altså det med de åbne postlister. Det er for meget af det gode, og det er nok til, at vi samlet må sige, at forslaget kan vi ikke tage, som det ligger på nuværende tidspunkt.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har sympati for forslaget her, men ikke så meget, at det rækker til en tilslutning – desværre.

Offentlighed og åbenhed i forvaltningen er det selvfølgelig svært at gå imod, men lovforslaget her er i øvrigt så kompliceret, at da jeg ikke er ordfører på området, er jeg ikke i stand til til fulde at gå ind i det og sætte mig ind i det. Men vi synes, der er noget godt i de åbne journaler og postlister, men vi erkender også de problemer, som andre ordførere har nævnt på området.

Med hensyn til offentlighed omkring offentlige selskaber må vi jo erkende, at det med at drive forretning og så have fuld offentlighed omkring sine forretningshemmeligheder passer ikke ret godt sammen. Men omvendt synes vi også, at der er et problem i, at vi måske mangler parlamentarisk-demokratisk indseende med, hvad statslige selskaber eksempelvis foretager sig, om de overhovedet driver deres forretning i den retning og på de betingelser, som regeringen og Folketinget rent faktisk ønsker; jeg tænker på miljøområdet osv. Det synes jeg

nok vi mangler indseende i. Der tror jeg, der er behov for at finde en løsning, hvor man igennem bestyrelsesposter får betydelig mere medleven i og indseende med, hvordan virksomhederne kører.

Spørgsmålet om systemdokumentation er også relevant, men også her er Kristeligt Folkeparti optaget af, hvordan de pågældende bestemmelser vil virke i virkelighedens verden.

Så sympati kan SF ikke leve af, og tilslutning giver det ikke, desværre, til den sag her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal sådan for skams skyld takke dem, der i hvert fald har været en lille smule positive.

Og så har jeg nogle småkommentarer til de meldinger, der har været undervejs. For det første til spørgsmålet om, at vi indsætter en ny § 1, stk. 2: Det er fuldstændig rigtigt, at der kan være nogle problemer omkring virksomheder, man i øvrigt konkurrerer med, men der er rent faktisk også en lang række virksomheder, der har monopol på området, og hvor der ikke er offentlighedsindsigt.

Dertil kommer så, at hvis der var en eller anden minister, en undervisningsminister tilfældigvis, der havde været lidt hurtigere på et tidligere tidspunkt og havde anvendt offentlighedslovens § 1, stk. 3, havde vi måske ikke haft de Tvindsager, som vi efterfølgende løb ind i.

Så til spørgsmålet om lovgivningen, aktindsigt i lovgivningen. Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at ministeren er lidt blød på det her område nu og er indstillet på at ændre på det.

Men jeg vil godt, om ikke andet så af hensyn til de grønne hæfter, fortælle lidt om, hvad det vil sige at lave en lovgivning. Man kan jo stå i en situation, hvor man bliver udsat for en lobbyist, som er ansat i et ministerium, og man tager så en debat med den pågældende, og man skriver lidt sammen. Hvis det er sådan, at man på et meget tidligt tidspunkt beslutter sig for, at det her ender med en lovgivning, så er det ikke omfattet af offentlighedsloven. Men hvis det er sådan, at man beslutter på et meget tidligt tidspunkt, at det her klarer vi via en konkret afgørelse, så er det omfattet af offentlighedsloven.

Det synes vi i og for sig virker en lille smule ulogisk, og derfor er jeg selvfølgelig glad for, at ministeren vil gå ind og kigge lidt nøjere på det,